

# VECKOBLADETT 19

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar 1984

10:e året

Lösnummerpris 2:-

## Prata duger . . .

Vid näst sista personalnämnds-sammanträdet diskuterades huruvida arbetsmarknadsenheten skulle fortsätta tillhöra personalförvaltningen eller överflyttas till kommunstyrelsen. Flera skäl talar för det senare alternativet. Enklare hantering och en politiskt centralare placering skulle förmodligen underlätta sysselsättningskommitténs arbete och fixa fler jobb åt framför allt ungdomar i kommunen. Men borgarna och miljöpartiet ville absolut att enheten skulle bli kvar inom personalförvaltningen. Men intresset för arbetsmarknadsfrågorna och sysselsättningen var inte lika starkt vid nästa sammanträde.

En kvinnlig tjänsteman som varit projektanställd i 1,5 år har föreslagits av förvaltningen att få en permanent tjänst. Bakgrunden är de stadigt växande arbetsuppgifterna, nu senast har ungdomslagen inneburit ett ordentligt tillskott till arbetsbördan. Tjänstemannen är enligt uppgift överlupen med arbete, enligt egen utsägo, redan före ungdomslagens

tillkomst. Naturligtvis bör personalen vara tillsvidareanställd när det handlar om ett långsiktigt arbete och arbetsuppgifterna stadgas faktiskt i lag. Alltså inget tillfälligt jobb.

Men borgarna med miljöpartisten i släptåg röstade emot. Åke Isacson (m) som yrkade avslag slog an tonen: "Det finns inte så mycket att göra för personalen". Egendomligt nog höll förvaltningschefen alldeles tyst. Som krydda på verket kom varslet dagen efter. Trots att projekt-pengar finns till årsslutet varslas hon till den 1 juli. Nu kan förmodligen fackliga förhandlingar till en del rätta till galenskaperna, men det förefaller vara en komplot mot de åtgärder som ändå görs för att hjälpa arbetslösa ungdom i Lunds kommun. Nämndens borgerliga majoritet inklusive miljöpartiet får ta ansvaret för om Lunds kommun inom kort inte klarar av att bereda plats för beredskapsarbetare och ordna jobb åt ungdomar pga dålig administration.

Bengt Hall

## Beskurna nerskärningar

Till onsdagens budgetmöte i Socialnämnden presenterade förvaltningen en mängd besparingsförslag.

Det blev omröstning om varje förslag och olika majoritet i varje fråga.

Utgången av de olika omröstningarna hängde på hur mp röstade.

Resultatet blev att de flesta hemska besparingsförslag inte gick igenom.

Så till exempel kommer barnsamarittjänsterna att finnas kvar, liksom dagiset på Rökepipan i Dalby. Däremot gick förslaget om begränsat öppethållande på vissa dagis igenom. 20 dagisavdelningar ska minska öppethållandet till 8-15.30 fr o m 1/7 1985. Så sparar man 422 000 kr/år genom att minska personalen!? Föräldrarna betalar 3/4 avgift. Detta förslag gick igenom med mp:s röst.

Dagistaxan kommer att höjas med 1 kr/dag, vilket vpk ensamt gick emot.

Pensionärerna drabbas hårdast av nedskärningarna. Hemsamarit-

tjänsten minskas. I stället för att en hemsamarit kommer och städar 2 tim/vecka idag kommer hemsamariten var 14:e dag och dessutom får pensionärerna betala 30 kr/tim.

Privatiseringen av fotvården och av Papegojelyckans kök gick inte igenom, där röstade nämligen moderaten Stenkula med (s) och (vpk).

Ett annat skamligt förslag var att höja priset för pensionärernas färdtjänst. Idag betalar man 20%, men högst 12 kr för färdtjänstresa med taxi (8kr om resan kostar 40).

Besparingsförslaget gick ut på att 50% av kostnaden skulle betalas av resenärer över 65 år. (20 kr om resan kostar 40). Detta skulle även drabba handikappade över 65 år.

Nu gick inte detta förslag igenom, men det visar hur stämningarna är.

Resultatet av mötet blir ett kraftigt överskridande av budgetramarna, som förmodligen får täckas av tilläggsanslag.

## Kaotiskt budgetmöte

Som ledamot i konsthallsnämnden önskar jag ibland att sammanträdena vore öppna. Onekligen skulle utbudet av undrhållning öka betydligt i och inte minst skulle väljarna få insyn i vad som händer bakom de stängda dörarna. På föregående möte kom partierna överrens om att egna budgetförslag skulle skickas ut med övriga handlingar, så att var och en kunde sätta sig in i dem. Så gjorde s och vpk men inte borgarna. Deras förslag ringdes in någon timme före sammanträdet av ordförande Bodil Ryde(m), som inte själv kunde närvara. Hon anger samtliga borgerliga ledamöter som ansvariga för förslaget. Det visade sig dock senare på mötet att c:s ledamot S-E Andersson inte alls ville vidkännas förslaget. Frågan är om detsamma gäller Göran Wahlberg från fp som inte heller kunde närvara. Moderaternas budgetalternativ innebar långtgående förändringar. Måndagsstängning, färre utställningar på sikt och mindre av extra personal under hängningsveckorna, dvs reella förändringar av verksamheten som inte minst drabbar personalen.

För att hindra att förslaget måste MBL-förhandlas ringde ordförandens make, kommunalrådet Lenart Ryde, upp konsthallen strax före mötet och påstod att någon MBL-förhandling inte behövdes. Det kan ske senare när hela budgeten skall MBL-förhandlas. Förvirringen var total när sammanträdet skulle börja. Inte blev det bättre när S-E Andersson (c) fick reda på att han skulle sitta ordförande. Hans första åtgärd blev att

ajournera mötet för att få tid att sätta sig in i alla ärendena! Själva budgetbehandlingen blev lika förvirrad. Efter ytterligare en ajournering drog (m) tillbaka sitt förslag, eftersom (c) inte ställde sig bakom det. (s) yrkade på ytterligare lite pengar till utställningsverksamheten. Vpk la fram ett offensivt förslag utan att för den skull öka kostnaderna i någon nämnvärd grad. Bl.a. lördagskonserter, en kvällsvisning till per vecka, inrättandet av ett minigalleri, förälder/barnvisningar, bättre information till besökarna i form av skärmtställningar och videovisningar etc. Borgarna förbigick förslaget med tystnad. Desto mer talade de om behovet av nedskärningar, inte minst av personalen. Att konsthallen inte kan hålla upp kvaliteten struntar borgarna i. Nu vill de också ta betalt av daghemmen och skolorna när dessa kommer på utställningsbesök. Fp-suppleanten förde ett synnerligen logiskt resonemang: "När jag som lärare vill gå på Kulturens julutställning, visar det sig alltid att skolans anslag är slut. Detsamma när vi vill gå och bada. När alla andra förvaltningar tar betalt för sina tjänster, då måste väl också konsthallen göra detsamma" Att daghemmen och skolorna inte har pengar till att betala konsthallen, m.a.o. att barnen och skolorna inte längre får del av de populära visningarna och att konsthallen därmed inte får någon ersättning, har helt förbigått denna borgerliga ledamot.

MN

## Nej till 9-våningshus

Med 7 röster mot 4 avstyrkte Byggnadsnämnden i onsdags John Mattssons pensionsprojekt i kvarteret Kräkelyckan. JM ville bygga tre punkthus i 9 våningar i den vackra gamla parken mellan Ribbingska sjukhemmet och Qvennerstedtska villan, avsedda som exklusiva bostadsrättslägenheter för välbärgade pensionärer. Medan stadsarkitektkontoret och borgarna tyckte projektet var intressant menade SAP ,vpk och

mp att projektet inte stämde med donationsbestämmelserna. Det var makarna Qvennerstedt som 1911 och 1927 överlät marken för att användas för ett hem för obotligt sjuka i Skåne. Parken borde istället kostnadsfritt överlätas till kommunen i enlighet med donatorernas vilja. Byggnadsnämndens majoritet avstyrkte alltså att donationsbestämmelserna ändrades.



## VPK och den offentliga sektorn

I dagens privatiseringsdebatt har VPK hamnat i en försvarsposition där vi får gå in och försvara den offentliga sektorns existens. Samma offentliga sektor som vi i början på 70-talet starkt kritiserade som en del av den borgerliga statsapparaten. VPK-Lund gick till kommunalval 1973 på frågor som: avslöja klassarbetet mellan m och sap, bekämpa byråkratin, demokratisera och politisera den kommunala verksamheten o.s.v. I många avseenden krävde vi mer, bättre och rättvisare fördelning av allting, räckte inte de kommunala ramarna så utvidga dem. Det finns pengar i samhället som helhet, fast i fel plånböcker!

När borgarna kom till makten 1976, stramades ekonomin åt och nedskärningarna inom den offentliga sektorn började. I detta läge tvingades VPK in i en position till försvar för det som hade uppstått inom den offentliga verksamheten och vi kom att ta ansvar för en politik som sossarna företräder i allmänhetens ögon.

Vad finns att göra? för att komma ur denna förlamande försvarsposition, som högerkrafterna effektivt utnyttjar. Som vi ser det finns det minst två alternativ att välja på, av vilka VPK Lund förespråkar alternativ 2.

1. Begränsning av kommunernas verksamhet och en satsning på det "civila samhället" typ kooperativ, grannskap o.dyl.
2. Ett återupprättande av den kritiska analysen av den offentliga sektorn som VPK företrädde i början på 70-talet. En integrering med de argument som vi i dag försvarar den offentliga sektorn med. Detta skulle innebära att samtidigt som vi försvarar den offentliga sektorn som en demokratiskt styrd ekonomisk enhet, nödvändig och meningsfull arbetsmarknad så förenar vi det med en skoningslös kritik av den offentliga verksamheten. Denna kritik skall ge svar på bl.a. följande frågor:

Vem får del av den offentliga sektorns verksamhet?  
Får arbetarklassen den service från den offentliga sektorn som den är berättigad till?

## Årsboken

Lagom till 1 maj kom VPK Lunds årsbok ut, för sjätte året i rad. En recension av boken finns i VB nr 18. Du kan få årsboken hemskickad genom att sätta in 25:- på bifogade inbetalningskort. Glöm inte att uppge namn och adress.

# Tankar om vård och våld

Under en dryg vecka har jag på heltid varit föremål för den offentliga sektorns omsorg. Den icke-repressiva delen, kanske det är bäst att tillägga. Med stor möda lärde vi oss visserligen en gång att inte så noga skilja mellan vård och våld. Och det fanns väl en tid, när man skulle ha varit beredd att leda i bevis, att verksamheten vid en kirurgisk klinik var ett utslag av samhällets repressiva tolerans.

Men det var längesedan. Nu står vi mangrant upp tillsammans med Herman Schmid och sossarna till den offentliga vårdapparaten försvar. (Fast när jag tänker på att jag faktiskt varit *intagen* i centralblocket så börjar jag undra. Kanske var det ett omedvetet uttryck för politisk repression, när jag bland de kassetter, som jag tog med för att göra sjukhusvistelsen lite drägligare, packade ner Charlie Mingus' *Changes* med *Remember Rockefeller at Attica* och *Free Cell Block F?*)

### Makten en klassfråga

Det språk man talar i centralblocket är intressant ur flera aspekter. Många är vi som har upplevt det som ett överhetens maktmedel, särskilt när det talats av läkare med överklassfasoner. Men oftast är nog maktutövandet via språket oavsiktligt nuförtiden.

Patientens bristande tillgång till språket, i förening med de högt kvalificerade och specialiserade vårdarbetarnas brist på tid och fantasi, gör honom maktlös. Först när han har tillägnat sig en del elementära språkfärdigheter, kan han återerövra något av rätten till medbestämmande över sin egen kropp.

Men vår beredskap och förmåga att lära språket beror huvudsakligen på vår ställning i samhället utanför vårdapparaten. Så blir maktfrågan som alltid en klassfråga.

### Den osinliga blocksvenskan

Det finns en annan intressant aspekt på den här blocksvenskan. Den är, kanske med nödvändighet, ett ytterst abstrakt språk. Människor av kött och blod får beteckningar som "gallan" eller "hon på 5:4" och reduceras därvid till total utbytbarhet. Och den verksamhet man bedriver, som i den allra mest konkreta och jordnära mening har att göra med människors kött och blod, får språkliga uttryck som vore det tankeoperationer man sysslade med.

I sin bok *Surdeg* har Sven-Eric Liedman satt detta osinlighetens språk i samband med den extrema idealism, som han menar att vart kapitalistiska samhälle alstrar. Planerna och idéerna framstår i denna språkdräkt som det verkliga, den omedelbara tunga materiella verkligheten bara som en blek avbild av dessa.

För materialisten Liedman är detta en falsk idealism. Efter att ha genomgått en kirurgisk revision, vilket låter som ett möte mellan knivens idé och det reviderade organets idé, men därvid haft en konkret upplevelse av att ha blivit uppskuren, reparerad och där-efter hopsydd igen, är jag benägen att stödja honom i den uppfattningen.

### Sol och skugga

Sonen, som kom på besök en kväll, är förmodligen materialist i någon mening. "Vad skulle det

här ha kostat dig i Förenta Staterna?" undrade han. En konkret, jordnära och bra fråga. Jag uppfattade den som retorisk.

*Arbetet* publicerade häromdagen en del intressanta siffror om sjukvården i ett antal länder. Men siffror kan som bekant utnyttjas i allehanda skumma syften, det har mer än en gång papekats här i VB. Lat oss alltså lämna dem därhän och i stället uppmärksamma en liten undanskymd notis i samma tidning.

Denna förmälde, att det till en amerikansk läkare kom en man, som huggit av en bit av sin ena tumme. Den avhuggna delen fanns inte med, ty ambulanspersonalen hade inte kunnat finna den. Men skam den som ger sig! Läkaren tog sin bil, akte ut till villaförorten, där olyckan hade inträffat, och fann efter idogt letande vad han sökte i grannens trädgård. I ilfart for han tillbaka till kliniken och satte fast tumbiten igen.

En riktig solskenshistoria från privatvården, eller hur? Nagon rapport om hur det gick för alla dem som samtidigt lag och väntade på behandling i offentliga sjukhuskorridorerna runt om i USA, utsatta för det vald som brist på vård är, lär vi aldrig få. Men jag vill rekommendera dem som nu begrater läkarnas fria etableringsrätt att fundera en stund över hur det kan kännas att aka tiotals mil för att komma till en läkare, medan herr Grauers och hans kollegor letar tummar i villaträdgårdarna i Staffanstorps.

Lasse-Maja

# Teater på promenad

Vänsterns vårpromenad ägde rum under gynnsamma väderleksförhållanden. Ett fyrtiotal trogna hade i söndags samlat sig vid Lunds järnvägsstation för vidare transport till Kävlinge.

Själva promenaden gick utmed en grusväg, som en gång i tiden utgjort järnvägsbanan fram till Örtofta. Vid Krutmöllan tog man en halvlång rast, under vilken sextetten "Folkets Fana" för första gången spelade en hel serie av vårlätta Bellmansmelodier. Med ens kände man sig förpassad till rokokons värld med sköna människor och lantlig idyll. Men vinguden Bacchus skulle nog ha känt sig bortkommen, för vänstern har blivit nyktrare med åren.

### Överraskning

Den långa rasten några kilometer längre bort bjöd på en verklig överraskning. Nere vid Kävlingeåns strand, i en skogsdunge, hade en teatergrupp från Kursverksamheten satt upp en scen och placerat en filt mellan två träd, där omklädnad kunde ske i det fördolda. När de milt trötta vandrarna satt sig ner i brännässlorna och packat upp förplågnad spelade så tilljans folk fredspsjåsen *Höken och Lejonet*, som var barnvänlig även om en del oanständiga ord förekom. Ja, det var ett mycket uppskattat inslag som i någon mån förtog saknaden inför det faktum att det traditionella talet till våren uteblev.

De många barnen som var med på vandringen uppskattade särskilt klättring i ett träd, som halvvägs lutade sig ut över Kävlingeån. Tyvärr föll ingen i ån, men spänningen fanns där ändå.

### Privata lösningar

Vid det här laget kunde man räkna antalet deltagare till ca sextio. Det är inte mycket jämfört med tidigare år! En av vandringssektionens ansvariga förklarade det med marxismens kris, och med högertendensen att välja privata lösningar av sina fritidsproblem: i stället för frihet och äventyr föredrar man således trygghet och den lilla täppan.

Mjau

# Huvudet i busken

Det finns en rolig historia, där slutrepliken lyder "Får en bofink se ut hur som helst?" När man diskuterar kommunaldelsnämnder är det lätt att komma att tänka på den historien. Alla pratar om att införa kommunaldelsnämnder (KDN), men alla vet också att detta kan ske på olika sätt. Motiven kan vara mycket olika, och det finns många vitt skilda organisatoriska lösningar.

I KDN-kommittén sitter företrädare för 6 partier med olika intressen och med olika idéer om hur KDN bör se ut. De har ett förhållande sig fram till ett gemensamt förslag. För ett försök med KDN kan inte bli någon framgång, om försöket inte får ett brett politiskt stöd.

Det rimliga vore då, att partierna först sökte komma överens om vad man vill uppnå med KDN, dvs diskutera malen för reformen. Därefter får man försöka komma överens om hur reformen i stora drag skall se ut. Sedan kan man gå in och diskutera detaljer; men det blir lättare om man först har fastslagit malen och bestämt reformens huvuddrag.

## Slagord

Kjell Dahlström, miljöpartiet, tycker inte detta. Han menar att det räcker att man är överens om slagorden "demokrati, decentralisering, samverkan". Dessa slagord har säkert en positiv värdeledning för de flesta, de är trendkänsliga paroller, och de duger gott på en valaffisch för miljöpartiet. Men orden är vaga, de säger föga om malen för KDN och platt in i det om reformens organisatoriska utformning.

I socialnämndens remissyttrande, som jag skrev och som tyckte om miljöpartisten ställde sig bakom, finns utvecklat ett flertal väsentliga frågor som måste lösas. Eftersom Kjell D inte tagit detta till sig, måste jag utveckla ett par exempel.

1. En decentralisering kan innebära, att staten och kommunledningen med varm hand överläter åt KDN att genomföra ett antal politiskt besvärliga nedskärningar. Decentralisering kan resultera i nedrustning. VPK säger bestämt nej till sådana syften med en KDN-reform. Om de "mjuka" serviceområdena skola, social, fritid, kultur skall decentraliseras till kommunalerna, får detta inte resultera i att servicen urholkas.

På denna punkt vågar miljöpartisterna inte ha någon mening; man bara anar hur de ryser av obehag var gång den frågan tas upp.

2. En decentralisering betyder erfarenhetsmässigt alltid ökade olikheter. Det ligger i sakens natur. Men frågan är: vilka skillnader kan godtas, och vilka skillnader är oacceptabla? Kjell D försöker här vara barnslig och påstår att jag skulle vara ute efter en rigid millimeterättvisa; men det är inte det frågan gäller. Kjell D är däremot tydligen beredd att acceptera olika personalitet och gruppstorlek på daghemmen i skilda kommunalar, olika avgiftstaxor i skilda kommunalar, olika anställ-

ningspolitik i olika kommunalar osv.

3. En decentralisering kan innebära, det vet man, en ökad byråkratisering. Det kan också betyda, att tjänstemännen får mer makt på de folkvaldas bekostnad. En sådan utveckling tycker jag är oacceptabel. Vad Kjell D tycker vet jag inte, för Kjell D vill inte säga det.

## Framåt kamrater!

Ty fragar man Kjell D hur han ställer sig till målsättningar som likställighet, inga servicenedskärningar, rättssäkerhet, effektivitet, ingen byråkratisering, ökat politikerinflytande, så svarar Kjell D än en gång "demokrati, decentralisering, samverkan".

Samtidigt säger han så käckt, nästan som om han vore socialist: "Framåt kamrater!" Men vi får ju inte veta vart Kjell D vill gå, och vi får inte veta varför vi egentligen skulle följa honom.

Varför vill då inte Kjell D se KDN-reformens mål och innehåll ordentligt diskutera? Kanske miljöpartiet inte har något att komma med i en sådan diskussion? Kanske man inte tänkt längre än till slagorden demokrati, decentralisering, samverkan? Nja, så illa är det kanske ändå inte. Miljöpartisten i socialnämnden var ju i motsats till Kjell inte rädd för en rejäl målsättningsdiskussion.

Nej, jag misstänker att det här handlar om Kjell Dahlströms person. Vi vet från händelser i kommunstyrelsen, att han berörs mycket illa av konflikter, att han helst vill att alla skall vara snälla mot varandra - ungefär som när man sitter på en sommaräng och blåser maskrosfjun. Kjell D fruktar säkert att en målsättningsdiskussion om KDN skulle medföra konflikter.

## Politisk målsättning

Ja, inte finns det någon enighet i KDN-kommittén ännu i dessa frågorna, det vet både Kjell och jag. Det har ju till och med gått så långt att man från tjänstemannahåll börjat efterlysa någon form av politisk målsättning med reformen.

Nej, motsättningarna mellan partierna, de finns där. De kan hållas gömda så länge det bara handlar om demokrati, decentralisering, samverkan. Men det är en bräcklig enighet, en enighet som inte kan ge Kjell D någon djupare trygghet, inte mer än den trygghet det ger att sticka huvudet i busken!

Till sist handlar det också om politikernas hederlighet, Kjell! Det gäller att kunna ge besked. Besked till kommuninvånarna, besked till kommunens anställda. Hur skall bofinken se ut? Alltså: vad vill vi med KDN och hur skall reformen se ut? Är miljöpartiet redo att ställa upp mot VPK och andra partier i en öppen offentlig debatt om dessa frågor?

Anders Sannerstedt

PS. Vad jag har sagt om behovet att klarlägga syftena med KDN och reformens utformning i stora drag innebär också ett svar till Finn. DS.

# Ingalunda stenhård disciplin

Henry Malmborgs originella åsikter om hur Lunds energiverk ska skötas föranledde i förra VB Vpk Lunds fullmäktige att göra en markering av majoritetens åsikter. Detta har av morgonpressen tolkats som ett avståndstagande från vpk:s sida från Henry Malmborg. Redaktörerna har därvid missat några nyanser.

För det första är det inte vpk Lunds styrelse som uttalat sig, så viktigt har man inte ansett det vara. För det andra är det Malmborgs åsikter som kritiserats. Några disciplinåtgärder har inte vidtagits.

Det kan kanske tyckas vara bagateller som inte behöver rätts, men det är ganska viktigt hur man löser konflikter i ett parti och hur man ser på något så omodernt som politikerns samvete. I den här frågan har fullmäktigegruppen diskuterat ingående med Henry, misstag har retts ut och verkliga åsiktsskillnader klarjorts. Eftersom Henry på en del punkter kvarstår i sina avvikande åsikter har det givetvis varit nödvändigt att deklarerat majoritetens ställningstagande.

## Obundet mandat

Lagstiftarna har ju tänkt sig att den som väljs till ett förtroendeuppdrag har ett person-

ligt, obundet mandat. Den vackra tanken är här att man på ett sammanträde ska kunna påverkas av vad som framkommer under själva mötet, ungefär som i en domstolslokal. Men det moderna partiväsendet har urholkat denna princip och det anses nu allmänt att man ska följa partiets linje, eftersom det är partiets allmänna princip och det anses nu allmänt att man ska följa partiets linje, eftersom det är partiets allmänna princip och det anses nu allmänt att man ska följa partiets linje, eftersom det är partiets allmänna princip och det anses nu allmänt att man ska följa partiets linje.

## Politikerförakt

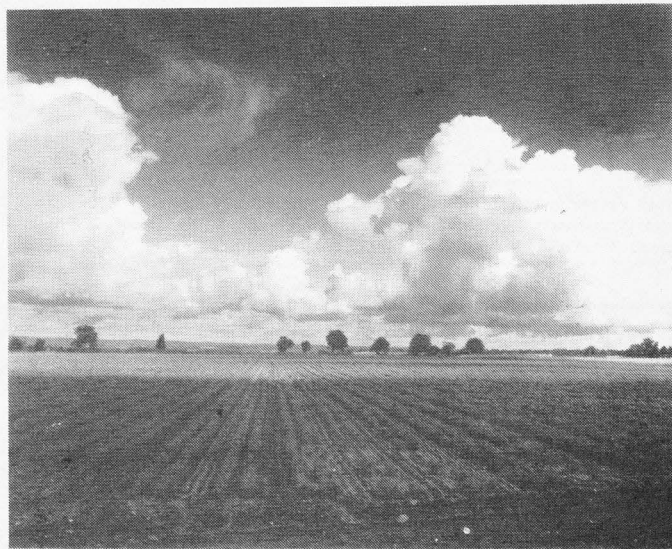
Frågan är väl om det inte är dags att återge den folkvalde den moraliska rätten att ha en egen åsikt och därigenom göra de beslutande församlingarna till verkliga maktcentra. Vad är det för idé med att ha möten om alla frågor är uppgjorda i förväg? Kanske en del av politikerföraktet har sin grund i att så många politiker accepterar denna marionettroll.

## Gyllene medelväg

Men givetvis bör en partipresident klart redogöra för partimajoritetens linje vid sidan av den egna åsikten och rimligen även i de flesta fall följa partilinjen vid röstning. Henry Malmborg har väl härvidlag uppträtt något värdslost. Men det intressanta är att vpk-Lund kunnat finna en gyllene medelväg mellan total anarki och stenhård partidisciplin.

FH

## DEBATT



Om den vandrande VB-läsaren i en nordvästskånsk backe råkar stöta på en figur till hälften dold under det svarta skycket till en stativförsedd storfotografkamera och det dessutom ligger en av lantmäteriets topografiska kartor uppslagen bredvid ekipaget, finns det nog fog för misstanken att den man som så småningom tittar fram ur skycket heter John S Webb.

Webb ställer från lör 26/5 till 29/6 ut "Topografiska utsikter" på Fotografieriet/Café Ariman, Kungsgatan 2, Lund. Öppet Månd-lörd 11-17.30 sönd 12-16.



Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/14 94 38 (onsd efter kl 18.00)  
 Postgiro 17 459-9. Prenumeration 70:-/år.  
 Sättning och layout: VB-red på acupress, Lund.  
 Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondeson.  
 Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens  
 egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För obeställt  
 material ansvaras ej.

### Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet  
 Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress: .....  
 Postnummer ..... Postadress .....

## Ijugarbänken

Vi frågar de borgerliga kommunalpolitikerna om varför elverkets gamla lokaler fortfarande står outnyttjade?



Ryde(m)

Vi tänker minsann inte låta fria grupper tvinga på oss sina anarkistiska idéer.



Andersson(c)

Det står skollokaler lediga på kvällstid. Varför väljer inte ungdomarna dessa i stället för att ständigt kräva att få ta hand om gamla hus?



Lyttkens(fp)

Det här är inget ideon, så vi tar det lite försiktigt. Och tänk så dyrt det skulle bli...

**acupress**  
 Bredgatan 28, Lund  
 046-14 94 38

**SNABBA RYCK med SNABBTRYCK**

## Suppleant att räkna med

Som de flesta lundabor har jag inte mycket aning om var mitt dricksvatten kommer ifrån. Kanske är det Vombsjön, kanske är det Ringsjön. Lika lite vet jag om kapaciteten hos kommunens dataanläggning eller hur man bäst administrerar vårt varma vatten i Flackarp. Det som därför intresserar mig i gabbet mellan Henry Malmberg å ena sidan, Rolf Nilson, kompol och socialdemokraterna å den andra är mer den principiella saken med en nämndledamot som envisas med att tycka annorlunda.

Som var och en vet grundar sig ju föreställningen om vår representativa demokrati på att vi alla får utse folk inte bara via valsedlar med personliga namn till Kommunfullmäktige utan också via våra partier till de olika nämnderna, kommunstyrelse som Energiverk. Det inflytande jag som medborgare i Lund har på dessa områden är att aktivera mig i ett parti, lära känna nämndrepresentanterna, prata med dem eller hoppas att någon gång en fråga kommer upp på ett möte.

Eftersom jag inte kan bevaka allt förutsätter jag att det är något så när förnuftiga och hederliga människor som utses och att de sätter sig in i sakerna och driver det de tror är riktigt. Sedan blir det en förtroendefråga nästa gång vi skall utse nämndledamöter.

Det som därför glädjer mig med Henry Malmbergs agerande är att han så uppenbart tror på sina egna synpunkter. Han är inte en politiker som gömmer sig bakom vaga formuleringar eller försöker fly undan obehagliga beslut. Det är möjligt att han har fel i sak och Rolf och kompol gör då rätt i att kritisera hans ställningstagande, men hans vilja att följa sin övertygelse ser jag med aktning på.

Det som framför allt förvånar mig är att Rolf fäster så stor vikt vid att införa socialdemokraternas lätt överspända angrepp behöva förklara bort Henry med att hans



åsikter, förutom att inte stämma med kompol:s, dessutom kommer från en suppleant vilket tydligen visar att de inte är att räkna med. Inför ett sådant tal ställer man sig givetvis frågorna: Vad är det för fel på våra suppleanter? Far de inte tänka självständigt? Om uppgiften är så ringa, varför har vi placerat kamrater där?

Vidare undrar jag varför det är så viktigt att förklara bort var suppleants insatser för socialdemokraterna. Vad har de med Henrys agerande att göra? Är det någon som har med det att göra så är det vi vpk-are som utsett honom, och vi har ännu inte blivit tillfrågade. Det är förvånande att en avvikande åsikt (som det tydligen är) i frågan om Energiverkets datamaskin är tillräckligt för att en partikamrat skall desavueras som en av dessa föraktliga suppleanter för att bli några socialdemokrater.

Givetvis får Henry räkna med att ta en del stryk om han vill gå emot kompol:s linje men han bör väl trots detta omfattas av en viss partiloyalitet och hänsyn, åtminstone mer än Larry Andow.

Nej, fritt tänkande politiker som står vid sina ord, det behövs inom vpk och bör vara det som skiljer oss från resten av "folkets representanter". Rolf Nilson har själv utmärkt sig som en sådan och trots att jag sett honom göra många misstag (ex-vis när han släppte igenom försäljningen av kv Gasverket till HSB direkt mot "partilinjén"), så räknar jag med hans sunda förnuft och låter honom sitta kvar. Hoppas bara att han ger andra den friheten.

Stå på dig, Henry!

Mårten Dunér

## Alpin vandring

Vandringsektionens alpina grupp planerar en vandring med tält i de svenska fjällen under ca 10 dagar i augusti. Det exakta resmålet bestäms senare, men Vindelfjällens naturreservat i Västerbotten har nämnts som ett alternativ. Anmälan och upplysningar hos Jonny Saljefeldt på tel 040-69 131.



## Sommarläger

I slutet av juli månad har VPK-Skåne sitt sedvanliga sommarläger vid Hjärtasjön utanför Lönsboda. Alla medlemmar, sympatisörer och andra nyfikna är välkomna för att ta del i aktiviteterna. I sommar finns det ev. möjlighet att hyra stuga/del i stuga, för den som av bekvämlighet, allergi eller andra skäl har svårt att föredra tältlivets umbaranden. Detta kräver dock snabb anmälan av intresse. För övriga intresserade gar anmälingstiden ut den 15/6. Vill du anmäla dig eller veta mer så tag kontakt med Ove på 15 71 99 eller Anna-Stina på tel 14 38 05.



BLÅSORKESTERN Appellmötespelning Mårtenstorget Lörd 26.5 kl 12-13. Sönd 27.5 rep som vanligt kl 19.

KVINNOCENTRUM öppet hus kl 11-14, Ö Mårtensgatan 10, tel 14 93 97

KHF-LUND Årsmöte lörd 26.5 kl 17 på VPK lokalen Bredgatan 28.

AMERIKANSKA BILDER Månd 28.5 i stadsbibl Hörsal kl 18.30. Jacob Holdts Multimedia-show. Entré 35:- arr Lunds Fredskommitté

STÖDKOMMITTEN för Centralamerikas folk. Fäst 26.5 kl 20 på Smålands Nation

DELPHIFEST 26.5 kl 13-02. Lunds största gårdsfest. Allt och lite av varje. Vid Delfinen, Norra Fälåden

**kommunistisk kommunalpolitik**

Möte kl 19.30 månd 28.5. Dagens politiska fråga: Kommunala musiksikolan

**VECKOBLADET**

Redaktion: Lars Borgström och Lars Nilsson

Kontaktredaktörer för nästa VB:  
 Finn Hagberg 12 90 98 samt  
 Olle Teleman 12 88 80

